

ביהל המשפט המתווי בירושלים
חאנז' ננו מלינדה סחר בע"מ
ת"ץ 17-02-17
ס.ג. מינוי: מנגננה יצוגית
הארך פתרון: 05 פברואר 2017
שם חיסין: פתרון ליבור

תקנות הובעות ייצוגיות, תש"ע-2010

טופס 3

(חקנה 19)

הודעה למנהל בית המשפט¹

לכבוד

מנהל בתי המשפט

מספר תיק:

בבית משפט: מתחוזי ירושלים

שמות הצדדים: 1. חאנז' ננו מינוי באמצעות ב"כ עוזד ניזאר טנוס

.2. באמצעות ב"כ

.3. באמצעות ב"כ

נגיד

נתו מלינדה סחר בע"מ באמצעות ב"כ

ביהל המשפט המתווי בירושלים
/ 5 -02- 2017
נתקלן / נבדק
חתימה _____ (118)

٩٤٦٧٢٥١٤

פרטי המודיעין:

שם:

עו"ד ניזאר טנוס

כתובת: רחוב אלמוג 1/20, חיפה

פקיר בהליך: תובע נתבע ב"כ תובע ב"כ נתבע תכר קבוצה אחר

:

:

זאת הודעה על:
 הגשת בקשה לאישור לפי סעיף 6(א) לחוק; הגדרת הקבוצה לפי הבקשה; כולל הצרכנים; מועד הגשת הבקשה: 01/02/2017; שאלות של עובדה או משפט המשוחפות לקבוצה לפי הבקשה: האם הופר החוק; תמצית הבקשה לאישור הובענה; האם הופר החוק; הסעד המבוקש: כספי/עשה; סכום או השווי המשוערים של תביעותם של כל הנגנים עם הקבוצה: 3,750,000 [סה"כ 20 מיליון];

החלטת בית משפט להחריר צירוף של אדם לקבוצה לפי סעיף 10(ב) לחוק; 14: הגדרת הקבוצה לפי סעיף 14(א)(1): כולל הצרכנים; עלות הובענה והשאלות של עובדה או משפט המשוחפות לקבוצה לפי סעיף 14(א)(3): האם הופר החוק; הסעד הנחבאים: כספי/עשה [סה"כ 20 מיליון];

החלטה ביהל המשפט ולפיה ניתן להגיש בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג במקום תובע מייצג או בא כוח מייצג לפי סעיף 16(ד)(1) לחוק;

לא הוגשה לבית המשפט, בתוך התקופה שקבע, בקשה למינוי תובע מייצג או בא כוח מייצג בכל הਊכויות מייצגים או כל בא הכוונה למינוי ייצוגית ביחס ל القضאות אשר בבית המשפט

אישור את הסתלקותם או מצא שנכזר מהם להמשיך בחזקדים לפי סעיף 16(ד)(2) לחוק;

הגשת בקשה לאישור הסדר פשרה לפי סעיף 18(ג) לחוק;

¹ פורסם ב"ת ח"ש ע' מס' 69 מיום 29.7.2010 עמ' 1442.

טופס 1
(תקנה 7(ב))

מדינת ישראל

<i>12/12</i>	<i>גיאת</i>	<i>ב.ס.מ.</i>	<i>בג' פאנט אולפני</i>
--------------	-------------	---------------	------------------------

טופס 1 - פתיחת הליך אזרחי
(לפי תקנה 7(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984)

סמן במשבצת המתאימה:

1. הנסיבות המוגשות

☐ בקשה בכתב המוגשת לפני פותחת התקין העיקרי	☐ הודעה לצד ג'	☐ תביעה שכגד	☒ תובעת עיקרית	☐ ערעור	☐ ערעור שכגד
---	---------------------------------------	-------------------------------------	--	--------------------------------	-------------------------------------

2. (א) סוג תיק בחילין אזרחי

☐ חזה אחד	☐ עדות ערער	☐ המרצה בורות פיתחה	☐ המרצה פיתחה	☐ הטרדה מאימת וגנבה	☐ הגבלים עסקיים	☐ בקשה לתשלום מכף	☐ בקשה ליפי חוק להגנה על עדים, העש"ט התשס"ו-2008	☐ בקשה לאישור עיקול	☐ אבעה
☐ ערעור על החלטת ועדה	☐ ערעור על חוק חיילים שנפסו במהלך שירותם (גנולום), ושיקום התש"ג-1950	☐ ערעור על בית דין משמעתי של עובדי דודיה	☐ ערעור על בית דין משמעתי של רשות מקומית	☐ ערעור על בית דין לשפטת מושבעים של דודיה	☐ ערעור על בית דין לשפטת מושבעים של רשות מקומית	☐ ערעור בחריות	☐ ערעור באזרחי	☐ גיהיל רכשם של גורמים או שכבים	☐ חקוק דין אזרחי
☐ רשות ערעור על החלטת רשות ההוצאה לפועל	☐ רשות ערעור אזרחי	☐ רשות פשיטת רגל	☐ רשות פיזיקים	☐ רשות איסרים	☐ ערעור על חוק המם, התשי"ט-1959	☐ ערעור שונה אזרחי	☐ ערעור על החלטת רשות בז המשפט	☐ ערעור מעור אזרחי	☐ מיסים
			<i>צובענה יציגות</i>	☐ תביעת בורות	☐ תיק אזרחי בסדר דין מקוצר	☐ תיק אזרחי בסדר דין מהיר	☐ תיק אזרחי בסדר דין מהיר	☐ שיכוחות	☐ ערעור על תביעות קטנות

¹ ס"ח החשש"ט, נム' 98.² ס"ח התש"ג, נム' 162.³ ס"ח התש"ז, נム' 169.

(ב) סוג תיק בהליך משפטה

☐ רשות ערעור משפחה	☐ ערעור על ההחלטה שם	☐ ערעור על ההחלטה משפחה	☐ יישוב סיכון	☐ הייר ישואון	☐ מושג טראדה מאימת וש הנגה	☐ בקשה לאישור יעיקול	☐ אכיפת פסק חוץ	☐ אפוטרופסות	☐ אימץ

.3.

 סכום התביעה (בתביעות כספיות בלבד):

3,762.00 ₪

.4.

☐ סוג עניין (יש למלא בהתאם להודעת מנהל בית המשפט לפי תקנה 7(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 כפי שມפורסמת ברשומות מדין לזמן): (באפשרותך לבחור יותר מסוג עניין אחד באותו התקיק, והאגירה שתשלם ריא האגרה הגדולה ביותר)

.5. בעלי הדין- פרטיו מגיש התובענה (די בציין פרטי בעל הדין הראשון) קטין חסוי

שם (פרטיו ומשפחה/חברה/מוסד)	מספר דוחה/מספר ח"פ	מספר טלפון	כתובת
הנחתה	87217245	78	•

* בהתקאflate תקנה 7(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, אם אין כדי מגיש התובענה "מספר זהות" כהגדתו בתקנות האמורות, עליך פורס את הסעיפים לך. לפיכך, אם אין בשערם מספר זהות, נא פרטן.

.6. פרטי בעל-דין שכונגד⁵ (די בציין פרטי הנتبע הראשון) קטין חסוי

כתובת	מספר דוחה/מספר ח"פ	מספר טלפון	שם (פרטיו ומשפחה/חברה/מוסד)
תאריך פטירה	מספר זהות		בפני עזיבון המלח (בתיקי עבונות בלבד)

.7. אחר:

הוגשה בקשה לפטור מתשלום אגרה בהתאם לתקנות בית המשפט (אגירות), התשס"ג-2007⁶ או
תקנות בית המשפט לעניין משפחה (אגירות), התשנ"ו-1995⁷.

.8. פרט בקשה שנפתחו לפני פתיחת ההליך הנוכחי:

⁵ בהתאם לתקנה 2(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, פרטי הנتبע ימולאו עד כמות שניתנו לבורר.

⁶ קית החמשי, עמ' 720.

⁷ קית החמשי, עמ' 8.

מספר תיק	שם התיק	תאריך

שם שערן חז' (שם פרטי ושם משפחה)	שם משרד שר החינוך	מספר רשיון	מספר פקס	מספר טלפון	פרטי בא כוח (אם מגיש התובענה מיהיב)
משה גולן	משרד החינוך	(03) 632800	(03) 632800	03-632800	9.

אני מזהיר כי אין התיבענה כוללת סוג עניין שלא פורטו בסעיף 4 לטופס זה.

חותימה

1/2/17
תאריך

בבית המשפט המחווזי בירושלים
חנא נ' ננו מילינדה סור בע"מ
7524-02-17
סוג עניין: תובענה יצוגית
תאריך פניה: 05 פברואר 2017
למה חישין: פתוח לציבור

בבית המשפט המחווזי ירושליםבעניין שבין :

חנא ג'וני חנא, נושא ת"ז מס': 023445760
ע"י ב"כ עו"ד טנוס עורך דין – חברת עורך דין
מרחוב אלמוג 20/1, חיפה, 354004
טלפון : 04-8880860 ; פקס : 04-6801900

דוא"ל: tannous.n@gmail.com

התובע:	chetz מפט המחווזי בירושלים
תאריך:	/ 5 -02- 2017
נתקלל / נבדק	חתימה
(118)	

ננו מילינדה בע"מ, ח.פ.: 117-2565
טלפון: 4366102, רעננה, 4206
מרחוב המלאכה 4, רעננה

הנתבעת:תובענה ייצוגית

בהתאם לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006

A. פתיח דבר

1. הtoutבעה שאישורה כתובענה ייצוגית מתבקש בבקשת זו, עוסקת בהפרה בוטה ויסודית של צו הגנת הצרכן (סימון ואירוע של מוצריו מזון), התשנ"ט-1998 (להלן: "צו הגנת הצרכן") ושל תקן ישראלי ת"י 1145, אשר מהוות תקן رسمي ומחייב, הן כשלעצמם והן מכח הוראות צו הגנת הצרכן (להלן: "התקן").

ציון שיעור הרכיב המזוהה עם המוצר, בהתאם לתקן, נועד לשם מימוש זכותם של הרכנים לדווח מה טיבו של המוצר אותו הם רוכשים וכן על מנת לסייע בידם להשוות בין מוצרים דומים ולקבל החלטה מושכלת בעת רכישת מוצר מסוים.

אל שאנתבעת בחרה לעשות דין לעצמה ולהפוך את הוראות הדין בעניין סימון מוצר מזון ארזים מראש, והוא אינה מקיפה לסמן את שיעור הרכיב המזוהה עם המוצר מתוך המוצר כולו, במוצרים שאותם היא מייצרת ומשווקת לציבור.

במעשיה ובמחדריה, מונעת הנتابעת מהצרכניים ובכללם התובע, את הזכות לבצע קניה מושכלת המתאימה לצרכיו, שכן מידיע חינוי מסותר מהצרכים, והכל כפי שיפורט להלן.

ב. חשיבות מכשיר התובענות הייצוגיות:

2. מכשיר התובענות הייצוגיות, מעניק לאזרח הקטן כלי לעיל בעזרתו הוא יכול לעמוד זקוּף קומה מול תאגידים מטחוריים, אשר במאה ה 21 נהי עלי השפעה רבה יותר על האזרח מאשר השפעת המדינה על האזרח; כיון ניתן לראות כי האזרח הקטן נהפך לצרכן שובל על ידי החברות המשחרירות למטרת השיווק בתקופה כי הוא יושך לשמן את המערך הכלכלי האדריך של התאגידים. התובעים הללו משמשים בתביעותיהם מן גופי ביקורת הייצוגיים על התנהלותם הלא תקינה של הגוף הנتابע, וכן יש לראות את התובעים כדי שימושיים ומרימיים אל על את האינטראס הציבורי החשוב של הגנה על זכויותיהם של פרטיים שאין להם כח או יכולת להגן על זכויותיהם בעצמם.

ג. הפן העובדתי:

3. התובע הוא אזרח ישראל אשר יהיה מיוצג לצורך בקשה זו עיי'VIC חניל ואשר כתובתו לצורך המצאת כתבי-ידין הנה כמוין לעיל.

4. הנتابעת חברות נטו מלינדה סחר בע"מ (להלן: "הנתבעת"), הינה חברה ידועה הנמנית עם חברות המובילות בארץ בשוק מוצרים ובביס הניצרכים מדי יוס על ידי מיליון צרכנים במדינה.

5. הנتابעת משוקת מגוון רב של מוצרים הממותגים בשםות היוזעים לכל האוכלוסייה, ובין המותגים השיעיכים למשיבה נמצא המותג "ויליגר", מותג שירותי ומוצרים מכלת אשר נמצא בכל רשות קמעונאית וכל מכולת שכונתית.

6. המוצר מושא בקשה אישור והוא סلط טונה. (להלן: "המוצר").

7. בקשה זו עניינה הנוגה הנפסד של הנتابעת לשוק את המוצר מושא בקשה אישור בגין להוראות "התקן" ולהוראות "צו הגנת הצרכן".

8. בתקופה האחורה הטרנד של בדיקת המזון הולכת ומתעצמת וכל הצרכנים התחילה להשווות כמות, תוכחות, מחיר וצדיאות המוצרים בכך לדעת מה התמורה מתקבלת ואו לא מתקבלת, בתמורה לכטף שהם משלמים כמחיר המוצר, וכך עשו גם התובע.

9. במהלך אחת הלילות של ארוחת הערב המשפחתית, התובע הבחן כי ביחס לחברות אחרות הנتابעת לא מסמנת על המוצרים מטעם חשוב כמו שאר החברות, ומדובר עליה אצל התובע בדרך אקראייה לאחר שהבחן כי במוצר אחר יש מידע רב יותר והוא השווה זאת עם "ה מוצר" נשוא בקשר האישור, וכך יצא כי התובע הרגש ששוב החברות, **הנתבעת במקורה דן**, הmissחריות מזולגות בחוקים ומרילכות את הזכרן שלול, והכל ללא כל הצדקה ובדרך של עקיפת החוקים והתקנות כמפורט בקשר האישור דן.

10. אי סימון שיעור רכיב הדג ושיעור רכיב העגבניות במוצר הראשון, ואי ציון רכיב תפוחי העץ והקינמון במוצר השני, מהו הפרה של סעיף 8.3 לתקון וכן של סעיף 2 לא לצו הגנת הזכרן; חשוב לציין כי אחדו המרכיבים מהו אינדיקציה ברורה לטיב המוצר ולמהות המוצר.

11. כתוצאה מהעובדת שהנתבעת לא מימושת את הוראות התקון והוראות צו הגנת הזכרן, נבער מהעובדת ומיתר חברי הקבוצה לבער רכישה מושכלת ולגבש החלטה נcona ורציניות לגבי רכישת המוצר בו הוא חף ו/או לחילופין לקנות את המוצר הנכון כפי שאכן ארע למבקש ו/או לצרוך את המוצר הרצוי

12. נוסף לכך, בכך שהפרה את הוראות סעיף 8.3.1.1 לתקון, וסעיף 2 לא לצו הגנת הזכרן, מנעה הנתבעת מהעובדת ומקבצת הזכרנים לקבל מידע חיוני אודות טיב המוצרים.

13. עת-node לבקשת כי הנתבעת מעליינה ממנה מידע אודות אחדו המרכיבים במוצרים, הוא חש בעס ותסכול וה:right כי הנתבעת מנצלת את מעמדה בשוק המזון ומרשה לעצמה להתנהג כבורה שאינה תואמת את החוק והתקון, בכך גרמה הנתבעת למבקש ולכל חברי הקבוצה אשר ייצוגם נדרש בהליך דן לפגיעה קשה באמון שניית ביצורים ובשוק מזון.

14. בקשר האישור נסמכת על כך שהנתבעת מחויבת לפעול לפי הדרישות המפורטים להלן, ואשר אליהם יפנה התובע בעת פירוט עילות הטעיה:

סעיף 8.3 לת"י רשמי 1145:

8.3 תכליות הרכיב תסומן כמפורט להלן:

8.3.1 - **תכלית הרכיב, באחזois למאה, תסומן באחד מהתמקרים האלה:**

8.3.1.1 - כאשר הרכיב צוין בשם של מוצר מזון או כאשר שם מוצר המזון מתקשר בדרך כלל בעניין הזכרן לרכיב.

8.3.1.2 - כאשר הרכיב חיוני לאפיונו של מוצר המזון או לעורך הבדיקה ביןו לבין מוצר מזון אחרים, שמורים או שימושاته שבהם סומנו עלולים לגרום لكשיים בהערכתם ביניהם.

8.3.2- סימון תכולה של רכיב במוצר מזון תהיה כמפורט בתקן הישראלי החל עליו.
במוכריס שלא חל עליהם תקן ישראלי תסמן תכולת הרכיב לפי קנייתה של הרשות
המוסמכת.

8.3.3- תכולת הרכיב, כאמור לעיל, תסמן בסמוך לשם המוצר או ברשימה הרכיבים.

15. הנتابעת הפורה את לשון סעיף 2א לצו הגנת הרכן, אשר קובע כדלקמן:

"סימון מוצר ארוז מראש יהיה כמפורט בתקן ת"י 1145 – סימון מזון
ארוז מראש – מתומו תשמ"ב (נובמבר 1981) – כמי שתוקן בלאיניות תקון
מס' 1 מתומו תשמ"ב (יולי 1982), בגלוון תיקון מס' 2 מלאול תשמ"ט
(ספטמבר 1989), בגלוון תיקון מס' 3 מאוב תשנ"ה (יולי 1995) ובגלוון תיקון
מס' 4 מתומו תשמ"ו (יוני 1996) (בצו זה – התקן)...".

16. הנتابעת הפורה את ההוראות הניל בצורה ברורה.

17. לאור החתוגות המתוארת לעיל של הנتابעת כמה לבקשת זכות תביעה נגד הנتابעת, מכוח
עלות אלה:

- ✓ הטעה מכוח סעיף 2 לחוק הגנת הרכן וסעיף 4 לחוק הגנת הרכן.
- ✓ הפרת חובת הଘינות ותום הלב לפי דיני החזויים.
- ✓ הפרת חובה חוקה.
- ✓ עלות הרשלנות מכוח סעיפים 35-36 לפקודת הנזיקין.
- ✓ פגעה באוטונומיה הרכנית.
- ✓ עשיית עשר ולא במשפט.

ד. עלות התביעה:

(1) הטעה לפי סעיפים 2, 14 ו 16 לחוק הגנת הרכן התשמ"א - 1981:

18. סעיף 2 לחוק הגנת הרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הרכן"), קובע כלהלן:

(א) לא יעשה עסק דבר – במעשה או במודע, בכתב או בעל פה או בכל
דרך אחרת, לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העול להטעות
רכן בכל עניין מהותי בעסקה (להלן – הטעה); בלי לגרוע מכליות
האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:

- (1) הטיב, המהות, הכמויות והסוג של נכס או שירות;
- (4) השימוש שניtin לעשרות בנכס או בשירות, התועלות שניתנו
להפיק מהם וחסכומיהם הכרוכים בהם.

- (9) תאריך הייצור של הנכס או תאריך תפוגתו;
 (11) התאמתו של הנכס או השירות לתקן, לפחות או לדגס;

19. הtoupper מצין כי הנتابעת אחראית מכוח האמור בסעיף 2(ב) אשר קבוע כדלקמן :

לא ימכור עסק, לא ייבא ולא יחזק לצרכי מסחר נכס שיש בו חטיפה ולא ישמש בנכס כאמור למtan שירות.

20. חוק הגנת הצרכן הינו חוק מהחשובים ביותר, והוא נוגע לכל בית ובית במדינה, והוא משפיע על חיינו בצורה הכיניה, שכן הוא מכון לשלhor הוגן ונוחן מאוד לשסדרת היחסים שבין הצרכן עם בית העסק שבו הוא מתגורר לרוב בזירה בלתי אזרחית, וכך נכנס לתמונה המחוקק אשר בכדי לאוזן את המצב הקיים הטיל חבות מוגברת לעוסקים בכל העניינים העיקריים איסור ניצולמצוקה, חובת גילוי, וכל החובות האלה נועדו לאפשר לצרכנים לקבל חחלהות מסוימות על בסיס מידע מלא ונוטל לחיצים פסולים של עסקים.

תכליתו של החוק הוא להגן על הצרכן, ובין היתר על ידי מניעת החטיפה הצרכנים, וכן לגרויים לעוסקים להביא לידועם הצרכנים מידע מלא אודות המוצר הנרכש; יפים לעניינו, דברי כב' השופט שטרסברג כהן ברע'א 2837/98 ארד די בזק, פ"ד נד (1) 607:

"ההטיפה נוצרת כאשר קיים פער בין הדברים הנאמרים (או המוסתרים) לבין המציאותות; הטיפה יכולה לבוש שתי צורות: האחת, הטיפה במעשה על דרך של מצג שווה הכלל פרטיטים שאין תואמים את המציאותות; והשנייה, הטיפה במודע, קרי: אי גילוי פרטיטים מקומם שיש חובה לגלוות".

ועוד ...

חרי שהאיסור מכוח חוק הגנת הצרכן רחב יותר והוא חל על כל דבר, העול להטיעות הצרכן גם אם הלה לא הוטעה בפועל."

21. עניינו הרוות כי עסקינו בעניין מהותי בעסקה כלשון סעיף 2 (א) לחוק הגנת הצרכן אשר קבע רשיימה של חזות שבתקיימן החטיפה היא עניין מהותי, ובעניינו מודבר בחטיפה בעניין מהותי בעסקה בין היתר לפי החזות המובאות בסעיפים הקטנים של סעיף 2 (א) חניל.

חובה היגלי הינה מצרך חשוב מאד, ואין מחלוקת כי עסקינו בחטיפה בעניין מהותי בעסקה, שכן סעיף 2 (א) לחוק הגנת הצרכן קבע רשיימה של חזות שמקומות החטיפה

בעניין מהותי ובעניין מודובר בהטעה בעניין מהותי בעסקה , ובין היתר לפי החזקות הבאות :

סעיף קטן (1) מתייחס לכמות וברור כי הנتابעת הטעתה ביחס לכמות ולא פעולה כדי וכפי שמתחייב

סעיף קטן (4) -הטעה לעניין השימוש שניתן לשת בנכש ו/או התועלת שנייה להפיק ממנו ו/או הסיכונים הכרוכים בשימושבו , ולבן اي צוין תאריך הייצור ו/או תאריך השיווק האחרון ו/או תאריך העמידות המינימלי (עדיף להשתמש לפני) גורם לחסור ידיעה של הצורך ברגע למועד בו אין עוד לשוק את המוצר ואך מונע מהצורך את הידיעה ו/או את ההערכה מתי המוצר לבתרי ואך למאכל ו/או מתי המועד בו מתחילות תוכנותיו האופייניות המקסימליות של המוצר להיפגע .

סעיף קטן (11) הטעה לעניין התאמתו של הנכס לתקן : המכירה ללא סימון התאריכים הינה בסתיו לתקן ישראלי 1145 סעיף 8.3.

22. הטעה לפי סעיף 2 לחוק איננה עולה תוצאהית, אלא עולה התנגדותית: העולה קיימת אם נעשה מעשה או מחדל "העלול להטעות", גם אם לא ארעה הטעיה בפועל, ולא נגרם כל נזק (דנ"א 5712/01 חניל, פסקה 10 לפסק דין של כב' השופט מ. חזין, ופסקה 7 לפסק דין של כב' השופט ט' שטרסברג-כהן). כך גם נפסק לגבי סעיף 3 לחוק הבנקאות (שירותות ללקוח), התשמ"א-1981, שנוסחו זהה לטעיף 2 לחוק הגנת הצרכן בע"א 1304/91 טפחוט נ' ליפרט, פ"ד מז(3) 309, בעמ' 326-327 (MPI כב' הנשיא מ. שמר שנותר בדעת מיעוט, אך לא בסוגיה זו).

23. הנتابעת בעניינו הטעתה את הצרכן במעשה וב%;"> מחדל בכך שהיא נמנעה מלציין עובדות חשובות המשפיעות על איכות וטיב המוצר ובכך הטעתה את לקוחותיה כפי שנקבע בפסקת בית המשפט העליון ביחס לשיווק חיתולים פגומים ברע"א 3814/14 בעניין חוגלה: קימברלי שיוק בע"מ נ' מיה גד מסטיי שם נקבע:

בית המשפט המחייב אף צדק قضאי כי הטעיה יכולה להיות גם על דרך של מחדל, כפי שארע לפאורה

24. תכליית איסור הטעיה שבחוק הגנת הצרכן נקבעה בע"א 10626/05 אביב שירוטים משפטיים בע"מ נ' בנק הפוילים בע"מ (פורסם בגבו) "תכליית האיסור על הטעיה היא להבטיח את יכולתו של ציבור הקוחות להתקשרות ולזרוך באופן מיודע". בכדי להימנע מהטעיה הצרכן, חייב העוסק לוודא כי הציג בפניו את כל המידע המצו依 בידו, כך שתובטה יכולתו לצרוך באופן והוואם למציאות, לצרכיו ולרצונותיו. לעניינו, הדברים מדברים بعد

עצמם. מעשי ומחדי הנتابעת גורמים לצרכן לשלם עבור מוצר לKOI. זו בודאי אינה צריכה היגיינית ומחושבת.

25. לעניין החסתמכות נקבע שלענין תובעה ייצוגית ניתן לאמצ דרישת החסתמכות מורכבת וכי קשיים בהסתמכות הקבוצתית ניתן לפטור על דרך המשמת כליה הראית או פסיקת פיזוי ל佗ת הציבור זאת כפי שנקבע בדנ"א 5712/01 יוסף ברוני נ' בזק פ"ד נ (6) עמוד . 423 , 385

עמדתך זו רוכחה ע"י כבוד השופט חשיין כאשר נקבע כי ניתן להסתפק גס בהסתמכות עקיפת על המציג – ראה בש"א (ת"א) 5989/06 אילן גיאן נ' אלטמן ורוחות טבויות 1993 בע"מ (פומס בנבו 2010/9/7).

26. חוק הגנת הצרכן בא להשליט נורמות התנהגות המתייחסות על "עובד" חובות מוגברות ביחסיו עם ה"צרכן", ולבסוף כליל משחק הוגנים אשר ימנעו מן העובך נצל את מעמדו הכלכלי העדיף על מנת להטער על חשבו הצרכן. לכן קובע החוק שורה של חובות ואייסורים, שມטרתם למנוע הטעית הצרכן, להביא לידיתו מידע מלא ככל האפשר על טיב העסקה שהוא עומד לעשות ולתת לו את הכלים למשם את זכויותיו (ואהא: דברי כב' השופטת ט' שטרסברג-כהן בע"א 97/1977 ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקורת בע"מ, פ"ד נה(4) 584, 598, ודברי כב' השופט מ. חשיין בדנ"א 5712/01 ברזני נ. בזק חברה ישראלית לתקורת בע"מ, תק-על 847 (1) 2003).

27. חוק הגנת הצרכן חל ביחסים שבין "עובד" לבין "צרכן". "עובד" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עסקוק, כולל יצרכן". הגדרה זו כוללת את הנتابעת, ואין מחלוקת על כך. "צרכן" מוגדר בסעיף 1 לחוק כ"מי שקנה נכס או מקבל שירות מעסוק במהלך עסקוקו לשימושו אישי, ביתוי או משפחתי". הגדרה זו, כאמור לעיל, מוציאת מתחום המשמש בנכס, שלא רכש אותו, וכן ל��וחות מוסדיים ועסקים. אך אין מניעה של��וחות מסווג זה יכולו בתובעה מכוח עילות תביעה אחרות, כמו הטעיה לפוי החוזים, מצג שווה רשלני או עשיית עשור ולא במשפט.

28. סעיף 31(א) לחוק הגנת הצרכן קובע: "דין מעשה או מחדל בגין לפרקוט ב', י' או ז' כדין עוללה לפי פקוחות הנזיקון [נוסח חדש]". סעיף 31(א1) קובע: "הזכות לסטידים בשל עוללה כאמור נתונה לצרכן שפגע מהעלוה...". לאור הוראות אלו, נפסק בדיון הנוסף בעניין ברזני הנ"ל כי הטעיה צרכן היא עוללה נזקית, שהלים עליה עיקרי היסוד והדוקטוריות שנפקודת הנזקין, כולל אלו הנוגעות לקשר הסיבתי ולהיקף הפיזיילו אוור סעיפים 1-64 ו-76 לפוקודה (ראה פסק הדין בדיון הרוב מפי כב' השופט מ. חשיין, פסקאות 11, 31-36).

הнатבעת הפרה את הוראות סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן :

29. סעיף 4 לחוק הגנת הצרכן מורה וקובע באופן הבא :

חוות גילוי לצרכן :

4. (א) עסק חייב לגלוות לצרכו –

(1) כל פנים או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים

באופן משמעותי מערכו של הנכס ;

(2) כל תכונה בנכס המחייב החזקה או שימוש בדרך מיוחדת כדי

למנוע פגיעה למשתמש בו או לאדם אחר או לנכס תוך שימוש

רגיל או טיפול רפואי;

(3) כל פרט מהותי לגבי נכס שקבוע השם באישור ועדת הכללה של

הכנסת;

(ב) אולם תהא זו הגנה לעוסק אם הוכיה כי הפנים, האיכות או התכונה או

הפרט המוחותי בנכס היו ידועים לצרכן.

30. התובע מצין כי לפי הגדotta חוק הגנת הצרכן המוצר שנרכש מהו נכס וחשוב לצינון כי העיר
של המוצר נבע מהמידע אוזות כמות ויחס המוצר שבתווך המוצר ואשר מרכיבים את
המוצר .31. בהימנעות הנקבעת מילולות מודיע זה לצרכן היא בעצם מנوعת מהऋיגנים מידע בסיסי
שחשוב לשם החלטה במס לknoot את המוצר מסויא בקשת האישור, כי בעלדי מידע זה
מיזכר במקורו שונה, ועל סמך מידע זה הצרכנים מחליטים במס לknoot מוצר זה ו/או במס
לknoot מוצרים אחרים דומים ו/או אחר בכלל שכן זכותו של הצרכן להחליט מה קונה ומה
הוא צריך לknoot .32. ברור לחוטין כי "המוצר" נשוא בקשת האישור שאין עליו פירות לגבי אחוזי התוכולה
גורם לכך שהמוצר יאביד מערכו, והדברים חשובים במיוחד כאשר מדובר שיש לגבי
מורים חלופיים רבים .ולכן הפרט המוחותי שמופיע בסעיף קטן (3) הוא המידע שתקין ישראלי 1145 ו/או מכוח
או הגנת הצרכן (סימון של מוצר מזון תשכ"ט 1998, קובלן כדלקמן) :מזון – דבר המועד לצרכות אדים באכילה , בשתייה או בלעיסה לרבות חומרי
מוחא ותוספות, למעט חומרים המשמשים ברפואה בלבדתקן ישראלי ות"י כמשמעותו בסעיף 6 לחוק התקנים תש"ג 1953 והופקד לעיו
הציבור במקומות המפורטים בהודעה בדבר המקומות להפקת התקנים רשיוניים
שפורסמה בילקו הפרסומים תשל"ו עמוד 18712(א) סימון מוצר מזון ארכוי מראש יהיה כמפורט בתקן ישראלי ת"י 1145 סימון
מזון ארכוי מראש

33. ברור שימוש שהנתבעת הטעתה את הלקוח ולא גילתה לו את המידע הנכון לגבי המוכר נשוא בקשת אישור, וניתן לציין כי הלקוח לא מודעים לכך כי מוצר זה נמכר בגיןו להוראות לתקן המחייב.

34. יוצא שהנתבעת מרוייחה מהעובדת שאינה מצינית את המידע החדש על גבי המוכר, וכך היא מוכרת מוצר שיש והלקוח לא היו אמורים לknות במידיה והוא מודעים לחובה שמוסטלת על הנתבעת.

לענין חובת הגוף נפקק כבר בעבר פך :

בענין רע"א 10741/02 בעניין מפעל הפיס בע"מ נ' אברהם מגלה (פורסם בנו"ז 20/2/03
) התייחס בית המשפט העליון לסוגיה זו וקבע שט צדוקמן :

"הימנוותו של מפעל הפיס מגילו עובדת חלקתו של הפרט הראשון בסדרה מסויימת, תגינה משום מחדל של "עובד" - מפעל הפיס - "העלול להטעות צרכן" - רוכש הרכטי, התובע - "בעגן מהותי בעסקה" שכן העלמה ממנו הטעטה כי הפרט הראשון לו הוא מייחל, אין לו קיים עדר לחלוקה בסדרה זו, כאמור בסעיף 2(א) לחוק. עד נקבע, כי הימנוות מגילו עובדה זו יש בה גם משום אי קיום חហתו של מוכר הנכס לפי סעיף 4(א)(1) לחוק, המחייב עסקן לגלות לצרכן קיומו של כל פגס או איזות ירודה או תוכנה אחרת לאחר הדיעה לו, המפרחות באופן משמעותי מערכו של הנכס".

התובע מצין כי במקרה דנן לא ניתן להסכים לכך כי הנתבעת לא תגלה לצרכן את האמת לגבי המוכר, והוא אף אינה מגלה לצרכנים שהמוכר נמכר בגין לתקן המחייב, והוא אינה מגלה לו את האחוויות של מרכיבי המוכר, ובכך גורמת לו לרכוש מוצר נחות מואר המתחריות של מוצר הנתבעת אשר כן מצינינן.

36. ברור שהנתבעת מרוייחה הוו תועפות מההפרות המתווארות לעיל, שכן כך היא חוסכת בעליות האrizות והסימון ובנוסף היא מוכרת מוצר שאינו ידע הלקוח אודות הפגם שבו הוא לא היה קונה מוצר זה.

37. יסודותיה של עולת הטעיה כאשר מדובר בעולה טיקית כפי שהדברים נקבעו בדילאי 5712/01 בענין יוסף ברזני נ' בוק פ"ד נו (6) 385, הם אלה :

- מעשה או מחדל העולם להטעות צרכן
- הטעיה בעניין מהותי בעסקה
- הסמכות מצד הלקוח על מציג המטענה

• גרימתו של נוק

נבדוק כיצד אם התקיימו יסודות עולות הטעיה לפי כל רכיב ורכיב:

• מעשה או מחדל עלול להטעות צרכן ?

התובע מצין כי הנتابעת הטעיה את צרכנה גם במקרים של מחדל עת יקרה /או שיווקה את מוצריו המזון שווה הבקשה ואת מבלי לגלות את התאריך הייצור /או תאריך האחרון לשיווק ו/או את תאריך העמידות המינימלי , והכל כפי שפורסם לעיל .

• הטעיה בעניין מהותי בעסקה

לפי הניתוח העובדתי והמשפטו שליל ניתן לראות כי הטעיה הינה בעניין מהותי בעסקה ; חשוב להזכיר כי על פי סעיף 2 לחוק הגנת הצרכן לא נדרש להוכיח הטעיה בפועל של הצרכן אלא די בכך שקיים פוטנציאל של הטעיה , ראה ארד ני בוק בע"מ פדיי נד (1).

• הסמכות מצד הצרכן על המציג המטעעה

בהתאם להוראות הדין ולפסיקת בית המשפט העליון הרי שלעניין דרישת ההסתמכות הרוי שזו מחייבת כי כאשר מדובר במצב מטעעה יוכיח הצרכן כי הוא הסתמך על המציג וכי כתוצאה לכך נגrows לו נוק , כאשר מדובר בתביעה ייצוגית , והכל בהקשר לצרכי נקבע כי ניתן לאמצד דרישת הסמכות מורכת וכי קשיים בהסתמכות הקבועות ניתן לפחות על דרך חמישה כללי הראיות או פסיקת הפיצוי לטבות הציבור ; בד"א 5714/01 בעניין יוסף ברזוני ני בוק חברה ישראלית לתקשורת בע"מ פ"ד נו (6) עמוד 423 נקבע כדלקמן :

בתרגם הדברים ובחלתם על עניינו: לו הייתה לברזוני עילת תביעה אישית, ובית' המשפט היה מפיר בו לצורך הציג תובענה ייצוגית, ولو הכיר בית' המשפט בתובענה הייצוגית לגופה, כי"א היה בית' המשפט רשאי לקבוע דרכיהם ראיות כנראה לו לדרכי הוכחתו של יסוד הקשר הסיבתי בין הפרטום המטעעה לבין הנוק שנגrows לכל אחד מבני הקבוצה, לרבות לגבי הנוק שנגrows לכל אחד ואחד מהם. וכלשון תקנה 9(א) הנזכרת: "...שכל חבר הקבוצה יוכיח זאת זכותו לטעד המבוקש באמצעות תצהיר, שבו יפרט את הנוק שנגrows לו". כך בתצהיר, וכתנחות תקנה 9(א) – גם בדורן אחרות שתיראה לבית' המשפט.

כמו כן בדרישות אלה חל ריכוך ונקבע כי ניתן להסתפק גם בהסתמכות " עקיפה " על מנת ; ניתן לראות את המגמה כפי היא עולה מדבריו של כבוד בית המשפט בעניין בש"א (ת"א) 5989/06 אילן גיאן ני אלטמן ווקחות טביעה (1993) בע"מ ושם נקבע כדלקמן :

"באסור הטעיה הצרכני הדגש המחוקק כי המדבר בפרסום ה/עלול להטעות", זאת אף אם התקינה שרשורת עובדיית שהפרשות בראשיתה והצריכו הנזוק באחריותה. כך נקבע בדי"א ברזני:

"... נסיף ונאמור כי קשר סיבתי (עובדתי ומשפטי) הנדרש מהווארת סעיף 2(א) לחוק, איינו ממשיער מלאיו, לדעתו, הסתמכות מפורשת וישראל של צרכן על עצם שהציגו עסק. זאת, שלא כהזראות חוק אחרות, ובهن הוראת סעיף 56 לפקודת הנזיקין, שלפייהן נדרש מפרשות קשר סיבתי של הסתמכות. אפשר שצרכן לא יסתמך באורח ישיר על עצם של עסק, ובכל-זאת יתקיים קשר סיבתי נדרש, דהיינו כי מצאו של העוסק היה (כלשהו של סעיף 64 לפקודת הנזיקין) "הסיבה או אחת הסיבות לנזק". כך הוא למשל במקרים שניים בהוכחה כי פריטים שפרנסם עסק – פרסום העולל להטעות צרכן בעניין מהותי – הניע שרשורת עובדיית – שבסוף גרים לצרכן נזק. דוגמה: פרסום פלוני הטעה את פלוני, והוא ניתן להצביע על קשר סיבתי בקידמה רואיה בין אותו פלוני לבין צרכן שנגרם לו נזק. לשון אחר: בהקשר עניינו ראוי לפרש את מושג הסתמכות בפרישה רחבה, כולל לא אך הסתמכות ישירה בלבד ..."

פרסום העולל להטעות צרכן מגבש עולה כהווארת סעיף 2(א) של חוק. וכשמדוברים קשר סיבתי ראי בין אותו פרסום לבין נזק שנגרם לצרכן – יהא זה קשר סיבתי ישיר על דרכן של הסתמכות או קשר סיבתי עקוף על דרכן של שרשורת סיבתיות רואיה מן הפרסום ועד לצרכן – יהא אותו צרכן זכאי למילוי. לשון אחר: על הצרכן התובע להראות כי הפרסום המטעה הניע שרשורת איומים שבושא הגיעה אליו וגרמה לו נזק" (דין"א ברזני, פסקאות 39-40 לפסק דיןו של כב' השופט חשיין, ההדgesות נוספה).

די בהפעתו של הקטלוג המטעה לרוקחים ולנקודות המכירה בראשיתה של הרשורת העובדיית, והנזק שנגרם לצרכן בסופה של הרשות כדי לספק את זרישיתו של המחוקק. יודגש בהקשר זה כי נקודות המכירה הנזקירות אין בהכרח מאוישות ב"איש מקצוע" בעל השכלה רפואית. לא מן הנמנע כי נקודות מכירה ייחשבו גם חניות טבעי, מדפי מוצרים טבעיים בתמי מוקחת ובchnerיות כלבו וכיוצא באלו. יש לזכור כי בתוסף מוצר, משוק המוצר באופן חופשי, ביצורה נגישה ולא מרשם. שכן, אין הצרכן נדרש כלל לאיש מקצועי "מתוך" בין ובין מוצר

הדף

ופסיקה זו אושרה לה בבית המשפט העליון שהיה ער לסוגיות הסתמכות וקבע כי מדובר בעניין הנוגע לכימיות הנזק אשר יש לבניו במסגרת התובענה גופה – ראה רע"א 7540/10.

"כמו כן סבירים אנו כי הדיון בטענות המשיב מתאים לתהברר בדרך של תובענה ייצוגית. אכן, כפי שטענות התובע בתביעה בבקשת רשות הערעור, לא ניתן להתעלם ממספר קשיים העשויים להתעורר במסגרת הדיון בתובענה הייצוגית בקרה דנא. כוונתנו בעיקר לסייעת **כימות הנזק שנגרם לחברי הקבוצה ולשלמת הסתמכות על הפריטות המטעיה**. ואולם, בית המשפט המחויז היה ער לסייעות אלה במסגרת הדיון בבקשת האישור. כך, לעניין הנזק ציין בית המשפט המחויז כי נוכח העובדה שהתוסף הקל על תסמיini הכאב של המשיב, הרו שוואן וצרנינ דומים לו נהנו ממנו מסוימת. לפיכך, קבוע בית המשפט כי הנזק שנגרם הינו בגובה חלק מה騰וכות ששולם עבור התוסף ולא בגובה הסכום במלואו, כפי שטען בבקשת האישור. ברוי, כי שאלת **כימות הנזק תtabרר במסגרת הדיון בתובענה הייצוגית לגופה**".

בהמשך בפסקת תנווה (ע"א 08/20085-100 תנובה מרכז שיתופי נ' עזובן המנוח תופיק ראבי זיל – ניתן ביום 11/12/2011 פורסם ב公报) נקבע באופן חד משמעי כי יש לרכך את דרישת הסתמכות במקירות של הטעה במחדל (אי גלווי) במסגרת תובענה ייצוגית , באוטו עניין חברי הקבוצה לא נדרש להוכיח הסתמכות בפועל , ושם נקבע כדלקמן :

"פסק הדיון בעניין ברזני עסק בהטעיה שבמעשה בשל פריטות מטעיה של חברת בוק לגבי תעשייתי שיחות ונקבע שם כאמור כי הויאל וברזני לא נחשים בפועל לאותו הפריטות אין מקדים קשר סיבתי בין הפריטות המטעיה לבון הנזק שלו טען. בענייננו לעומת זאת מדובר בהטעיה שבמחלול אותה ביצעה תנווה בכך שלא גילתה את דבר הוספת הסיליקון לחלב. לטענת תנווה על התובעים להוכיח כי אילו נחשפה עובודה זו בנסיבות מעוד לא היו רוכשים את החלב. נראה כי הדרישת המוצבת לשובע להוכיח כי אילו היו מוגלים לו את העובדות היה זהה אחרת היא דורישה קשה להוכיחה, ובמקירות ריבים בלתי אפזרות והדברים מקבלים משנה תוקף ככל שתובענה ייצוגית עסקינו. על תינוי שיבן הטעה במעשה לבין הטעה במחדל לעניין הקשר הסיבתי בהקשר הייצוגי עמדנו בע"א 9590/05 רחמן-נון נ' בנק לאומי לישראל בע"מ [פורסם ב公报], 10.7.2007) סט בוטלה קביעתו של בית המשפט המחויז לפיה יש לדוחות בקשה לאישור תובענה ייצוגית ממשום שההטבעה לא הוכיחו קיומו של קשר סיבתי.

בפסק הדיון שניתן בערעור הוינו על ביטול החלטה זו ועל החזרת הדיון לבית משפט כאמור תוך שצווין כי "נראה כי גם שאלת עצם דרישת הוכחתו של קשר סיבתי בקרה דנא ראייה לשיקול נוספת. עניין זה מעורר שאלות לא פשוטות. הראשונה בהן היא האם יש להחיל את החלטה שקבע בית משפט זה לעניין עילת הטעיה בדנו"א 10/12125 ברזני נ' בוק חברה ישראלית לתקשותת, פ"ד נזק 385 (2003) גם כshedover בעילה של אי-גלווי" (שם, פסקה 6) (לגיישה דומה שהובעה

במשפט האמריקאי בהקשרים שונים ראו :
Affiliated Ute Citizens of Utah v. United States 406 U.S. 128, 153-154 (1972); **Binder v. Gillespie** 184 F.3d 1059, 1063-1064 (9th Cir. 1999); **Poulos v. Caesars World Inc.** 379 F.3d 654, 666 (9th Cir. 2004). וכן **ראות.א. (תל-אביב-יפו) 2405/04** בז-עמי נ' הדר בע"מ, [פורסם בנכז] פסקאות 72-73 (14.1.2010). הנה כי כן, ככל שהעולה הרכנית עליה נסמכתה התובענה הייצוגית היא הטעיה שבסחдел (על דרך של אי גילוי) יש בכך כדי להצדיק ריכוך והגשה לעניין הוכחת הקשר הסיבתי בין ההתנהלות העולמית ובין הנזק הנטען"

עתה נניסם את האמור לעיל על בקשה דין נמצא כי עסקינו בהטעיה בסחдел באי גילוי פרטים מהותיים הנוגעים לאחוזו רכיבי המוצר, משכך דרישת ההסתמכות היא מילא מרכיבת אס בכל קיימת, ועוד נקבע כי אפילו שאלת קשר הסיבתי היא ברת בירור למקרים כאלה כפי שצוין לעיל בציגות הנ"ל (ראה מקרה אלטמן לעיל)

• גורימתו של נזק:

ברור כי התנהגות הנتابעת גרמה נזק למבקש ולחברי הקבוצה וזאת לאור כל הפירות והנитוח לעיל, וניתן לעזיו כי נכרתו כאן הסכמי רכישה שלא בנויים על גמירות הדעת ועל הרצון של כל הרוכשים להתקשר בהסכם רכישה שכזה לאור הנסיבות החסריניות.

התובע מצין כי נגרמו לו נזקים ממשיים ונזקים שאינס ממשיים (פגעה באוטונומיה הרכנית לה יש פרק נפרד כעליה נפרדת) והכל כמפורט בהמשך.

לעניין גובה הנזק הממוני ישנו פרק שדו בדף חמץ.

הנתבעת הפרה את הוראות סעיף 6 לחוק הגנת הרכן התשמ"א 1981

סעיף 6 לחוק הגנת הרכן קובע כדלקמן :

(א) היהתה הטעיה בעיצובה הנכס או באריזתו, על גבי האריזה או במוצרף לה, יראו גם את היuron, היבואן, האורו והמעצב במפורטים כאמור סעיף 2 ..

(ב) בתובענה בשל עוללה לפי סעיף זה תהא ליuron, ליבואן, לאורו ולמעצב הגנה אם הוכיח שלא הוא אחראי להטעיה אלא פלוני שנקב בשמו ובمعונו.

מכאן שברור שהנתבעת הפרה את הוראות סעיף זה ומכן שניתן לתבועה אותה בגין הפרה ברורה של הוראות סעיף 2 לחוק

(2) הפרת חובת ההגינות ותום הלב לפוי דין החוזים:

38. מערכת היחסים בין הנتابעת לצרכנים היא מערכת יחסים חוזית שכן מתקימים הצעה וקיבול, עת משלם הצרכן עבור המוצר של הנتابעת.

39. בהתאם להלה על הנتابעת חובה תום הלב מכח סעיפים 12, 39 ו- 61(ב) לחוק החוזים (להלן), התשל"ג-1973, ומכך על הנتابעת היו מוטלות חובות מוחשׂיות אלה בכל הנוגע למכירה ושיווק המטבח למבקש ולשאר חברי הקבוצה.

סעיף 12 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג 1973 קבוע בדילמן :

תום לב במשא ומתן :

12. (א) במשא ומתן לקרה כריתתו של חוזה חייב אדם לנוהג בדרך מקובלת ובתום לב.

(ב) צד שלא נהג בדרך מקובלת ולא בתום-לב חייב לצד השני פיצויים بعد הנזק שנגרם לו עקב המשא ומתן או עקב כריתת החוזה, והוראות סעיפים 10, 13 ו-14 לחוק החוזים (טרופות בשל הפרת חוזה), התשל"א-1970, יהולו בשינויים המוחיבים.

סעיף 39 לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג 1973 קבוע בדילמן :

קיום בתוסט לב :

39. בקיום של חייב הנבע מה חוזה יש לנוהג בדרך מקובלת ובתום לב; והוא הדין לגבי השימוש בזכות הנבעת מה חוזה.

סעיף 61 (ב) לחוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג 1973 קבוע בדילמן :

תחולת :

61. (א) הוראות חוק זה יהולו כשאין בחוק אחר הוראות מיוחדות לעניין הנדון.

(ב) הוראות חוק זה יהולו, ככל שהוא מתאים לעניין בשינויים המוחיבים, גם על פעולות משפטיות שאינן בבחינת חוזה ועל חייבים שאינם נובעים מhone.

40. הנتابעת הפירה את חובת תום הלב החלה עליה, כאשר בחרה להסתיר מהצרכן פרטים מהותניים, שהזוכה שהנתבעת ידעה עליהם ו/או היה עליה לדעת עליהם שכן הדברים אלה נוגעים לטיב המוצר כפי שמצוור לעיל.

(3) עילת תביעה מכוח עולות רשות:

41. סעיף 35 לפקודות הנזיקין [נוסח חדש], קובע כדלקמן:

רשות:

"עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותו נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותו נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במינונות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וಚיר לפעול באותו משליח יד היה משתמש או נוקט באותו נסיבות — הרי זו התרשות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותו נסיבות חובה שלא נהוג כפי שנagnet, הרי זו רשות, והגורם ברשותו נזק לזמןעו עונה עוללה."

סעיף 36 לפקודות הנזיקין [נוסח חדש] קובע כדלקמן:

החוoba האמורה בסעיף 35 מוטלת כלפי כל אדם וככלו בעל כל נכס, כל אימת שאדם סביר צריך היה באותו נסיבות לראות מראש שחם עלולים בהמלכת הריגול של דברים להיפגע ממעשה או ממחדל המפורשים באותו סעיף.

42. הנتابעת חבה כלפי התובע יותר מאשר הקבוצה בחובת זהירות מושגית וكونקרטיבית. הנتابעת הפירה חובת זהירות זו וגרמה למבקש וליתר חברי הקבוצה נזק כלכלי.

43. התובע מצין כי עולות הרשות מרכיבת מושווה יסודות, **(א) קיומן חובת זהירות, (ב) הפרת חובת זהירות (ג) נגימה של נזק** וזאת בהתאם לדברים שנקבעו בשורה ארוכה של פסקי דין, וכן עתה נעשו ניתוח ויישום קצר לעובדות המקורה דין, נשוא בבקשת האישור, לבני התנהלות הנتابעת.

קיום חובת זהירות:

44. למשיבה יש אחירות מושגית וكونקרטיבית כלפי לקוחותיה אשר קוגנים את מוצריה וכן ברור כי עלייה ללקוח בכל אמצעי הזהירות הנדרשים בכך למנוע התרחשויות איירועים שיש בהם כדי לגרום לנזקים על שלל גוניים הנזק לכל הלוקחות.

45. פסק הדיון בעניין ע"א 145/80 ועקבו נ' המועצה המקומית בית שימוש פ"ד לו (1) קבע מספר הלכות חשובות שמקיימות במקרה דין, ואשר הלכות אלה מדירות את הבסיס לעולות הרשות:

"בקביעת האזרחות בועלות הרשות שבזקינו מתעדורות שלוש שאלות האחת, האם המזק חב חובת זהירות לנזק? תשובה לשאלת זו מצויה במבחן הצפיות (סעיף 36 לפקודת הנזקן [נוסח חדש]). מבחן זה כולל בחובו שני היבטים. "ההיבט הראשון, הוא התייחס העקרוני, ובו ניתנת תשובה לשאלת אם ביחס לסייען מסויים קיימת חובת זהירות. היבט השני, הוא מהיבט הספציפי, ובו ניתנת תשובה לשאלת אם ביחס לנזק פלוני, בניסיבותו של איורע אלמוני, קיימת חובת זהירות" (ע"פ 186/80[1], עמ' 77). ההיבט הראשון, עניינו בקיומה או בהעדרה של "חובה זהירות מושגית" (notional duty), ואילו היבט השני, עניינו בקיומה או בהעדרה של "חובה זהירות תקונקטטיבית" (duty in fact). השאלה השניה, המתעוררת בכל תביעה נזק, היא, אם המזק הפר את חובת זהירות המוטלת עליו, דהיינו: האם הוא סטה מסתANDARD חובה המוטל עליו? השאלה השלישית היא, האם הפרת החובה היא שוגריה נזק? נדון בשאלות אלה בנפרד."

עוד,

הobia: חובת זהירותמושגית:

"קיומה של חובת זהירותמושגית נקבע על-פי מבחן הצפיות. המבחן הוא, אם אדם סביר "צרייך היה" (ought) לצפות להתרחשות הנזק. לא כל נזק שנinetן לעצמו צרייך לצפותו (ראה: ע"א 333/56 [2], וכן McKew [45] at mckew (1969) 1623 cubits & (Scotland) Ltd (hannen & v. Holland 1623 cubits & (Scotland) Ltd) במקומות שהצפיות הטכנית קיימת הולכת למעשה להגביל את היקף האזריות. אמרת הדבר, נקודת המוצא העקרונית היא, כי מקומות שנintן לצפות נזק, עניין טכני, קיימת חובת זהירותמושגית, אלא אם כן קיימים שיקולים של מדיניות משפטית, השוללים את החובה (ראה: Lord Reid בפסקת 46 (1970) "home office v. Dorset yacht co. Ltd.

עוד

"כמו חובת זהירותמושגית, כך גם חובת זהירותתקונקטטיבית, נקבעת על-פי מבחן הצפיות. השאלה היא, אם אדם סביר יכול היה לצפות בנסיבותיו המיוחדות של המקורה - את התרחשות הנזק, ואם התשובה על כך היא חיובית, אם אדם סביר צרייך היה, עניין שבדיניות, לצפות את התרחשותו של אותו

זק. השאלה הראשונה היא טכנית באופיה. תשובה שלילית עליה מסיימת את הבדיקה, שכן אין אפשרות צפיה בפועל, אין חותם זהירות. אנחנו בתחום הרשנות ולא בתחום החובות המוחלטות. השאלה השניה היא נורמואטיבית באופיה, וקשרה בהכרעה ערבית באשר למה צריך לצפות בנסיבותו של המקורה **הكونקרטי**"

"בקביעתה של חותם זהירות הקונקרטית יש לזכור, כי לא כל זק צפוי (בבחינה פיסית) הוא זק שיש לצפותו (באישור הנורמואטיבי). "אין דין שכל יצירתי סיכון מיטלה על אדם אחירות לכל תוצאה מסוימת שתיגרם בעקבותיה, אפילו אפשר לחזות תוצאה זאת מראש" (השופט יותקן בע"א 333/56 [2], בעמ' 622)."

46. לעניין הפרת חותם זהירות: הרי שאנו ספק כי האירועים שהתרחשו הינם פועל יוצא של התרשלות הנتابעת, שכן בהתאם לפסיקה מוטלת על הנتابעת לנוקוט באמצעות אמצעי זהירות סבירים; כך נקבע בעמוד 131 לפסק דין בעניין וענין:

"מייק, החב חותם זהירות קונקרטית לנזוק, איןנו אחראי כלפיו בכל מקרה, שבב בשל התנהגותו של המזיק נגרם זק לנזוק. בעל חותם זהירותו "איןנו ערב ערבות מוחלטת לבתוון הבאים אליו... וינו איןנו דין מ冤ח, החיב בהבתה הנזק יהא אשר יהא מקורו" (השופט Zusman בע"א 485/60 [16], בעמ' 1818). חותמו של המזיק היה לנוקוט באמצעות אמצעי זהירות סבירים, ואחריוותו מתגבשת, רק אם לא נקט אמצעים אלה. סבירותם של אמצעי זהירות נקבעת על-פי אמות מידת אובייקטיביות, המוגדרות באמירה, כי על המזיק להנוג, כפי שאדם סביר היה נהוג בנסיבות העניין. אדם סביר זה אינו אלא בית המשפט, אשר צריך לקבוע את רמת זהירותו הדרואה. רמת זהירות זו נקבעת על-פי שיקולים של מדיניות משפטית השאלה איננה, מהו האמצעי שמכינה פיסית מוגע זק, אלא השאלה היא, מהו האמצעי שיש לדרש כי ינקטו אוטו בנסיבות העניין. על בית המשפט לאזן בין האינטרס של הפרט הנזוק לביטחונו האישי, בין האינטרס של המזיק להופש פעולה, וכל זה על רקע האינטרס הציבורי בהמשכה או בהפסקתה של אותה פעילות. על בית המשפט להתחשב בסכנה ובגדלה. עליו להתחשב בחשיבותה החברתית של הפעלה. עליו לשקל את האמצעיות הדורשות למניעתה (ראה: ע"פ 364/78 [17], בעמ' 632. בצדק ציון השופט יותקן בע"א 559/77 [18], בעמ' 652, כי:

השאלה איננה: האם עשה המעביר את הכל, אלא האם הוא עשה כל מה שסביר לדריש מADS שבאותו מצב, בהתחשב בכל הנסיבות לרבות גודל הסכנה מזה והיעילות והמעשיות שבנקיטת אמצעי מניעה מזה".

47. הנה עולה מכל המתוואר לעיל כי הנتابעת הצינה מנג שווה רשלני בכך שהצינה את המוצר כמושר אשר נמכרים על פי הוראות הדין והכל כמפורט לעיל.

(4) עשיית עשור ולא במשפט:

48. סעיף 1 לחוק **עשיית עשור ולא במשפט התשל"ט – 1979** קובע באופן הבא :

"מי שקיבל שלא על פי זכות שבידן נכס, שירות או טובת הנאה אחרת (להלן – הזכיה) שבאו לו מאדס אחר (להלן – המזיכה), חייב להחזיר למזיכה את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית או בלתי סבירה – לשלם לו את שווייה."

(ב) אחת היא אם באה הזכיה מפעولات הזכיה, מפעولات המזיכה או בדרך אחרת.

נפסק כי :

"הרעיון המונח בסיסוד דין עשיית עשור ולא במשפט הוא מניעת התעשרות הנتابע על חשבו התובע".

ראאה 815/92 מנהימי ובנו נגד יכלי בידור בע"מ

שלושה הם היסודות שהתקיימות מבסיס חובת השבה בגין עילית עשיית עשור ולא במשפט :

- (ה) קבלת של נכס, שירות או טובת הנאה אחרת על ידי הזכיה (התעשרות);
- (ו) ההתעשרות באה לזכיה מן המזיכה או על חשבון המזיכה (קשר סיבתי);
- (ז) התעשרות הזכיה נעשתה "שלא על פי זכות שבידן";

ר' רע"א Buffalo Boots GMBH 502/04 נ' גלי – רשות חניות געלים, נח(5) (487).

49. ברור לכל דיכפין כי הנتابעת מקיימת את כל התנאים שכן בכך שהיא מוכר לצרכנים שיש שיש בו פגמים מוסטריים עבור תמורה מלאה, הרי בכך התשרה שלא כדין על חשבון הרכישות ; לחילופין הנتابעת חוסכת כסף שהוא קיבלה תמורה מחיר מלא אך בפועל לא סיפקה מוכר מוגמר אינטוטי ושלם.

(5) נזק לאוטונומיה הצרכנית:

50. כתוצאה מהליך החטעה בו נקתה הנتابעת לפני התובע וחברי הקבוצה (הכל כמתואר לעיל) נגרם למקש ולחברי הקבוצה נזק שאינו ממוני, שכן ראיינו כי הצרכנים רכשו מוכר

מזון תוך שימוש מהצרכן מידע רלוונטי ביחס לשווי המזון ו/או לאיכות המזון, כמתואר בקשה דן, הרי ברור כי הדבר מוליך בהכרח דן, תחששות שליליות כגון גשושתicus העוגמת נפש, גועל, זלול ואובדן אמון כלפי הנטבעת; קוראים למזהר להלן פגיעה באוטונומיה הצרכנית של הפרט, ויש לציין כי כיום נזקים כגון אלה הוכרו בפסקה כבני תביעה בהליך של תובענה ייצוגית.

51. מבחינה המקור הnormatyvi נכון לציין כי סעיף 2 לפקודת הנזקין הוא המקור הראשון לראש נזק שכזה, שכן הוא קבוע ומגדיר את הגדרת נזק בלשונו זו:

"**נזק**" – אבדן חיים, אבדן נכס, נוחות, רוחה גופנית או שס-טוב, או חיסור מהם, וכל אבדן או חיסור היוצרים באלה;

בע"א 2781/93 בעניין מיאסה עלי דעקה נגד בית החולים כרמל פדי' נג (4) עמוד 526 נקבע

בדלקמו:

"**הוגדרה זכותו של כל פרט להחלטת על מעשיו ומأוויו בהתאם לבחירותו,**
ולפעול בהתאם לבחירותו אלה. הזכות לאוטונומיה היא, כלשון אותה הגדרה,

ברוח דומה, מצינו השופט מ' חסין, כי "המשפט מכיד באוטונומיה של הפרט לבש את רצונו כנראה לו עלי-פי' טובי": הפרט הוא המחליט על 'טובתו'-שלו: 'טובתי' היא רצונו ורצונו הוא 'טובתו'. 'רצון' מפורש או משותמע כולל בחובו את טובתו של אדם, 'טובתי' של אדם נחבה בין קפליו של רצונו" (דנ"א 7015/94)
הייעץ המשפטי לממשלה י' פלגיota [9], עמ' 95-96]. זכותו זו של אדם לעצב את חייו ואת גורלו חופקת את כל היבטים המרכיבים של חייו – חיכון; במא יעסק; עם מי יחיה; במא יאמין. היא מרכזית להוויתו של כל פרט ופרט בחברה. יש בה ביטוי להכרה בערכו של כל פרט ופרט כעלם בפני עצמו. היא חיונית להגדרתו העצמית של כל פרט, במובן זה שמקלול בחירותו של כל פרט מגדיר את אישיותו ואת חייו של הפרט".

ועוד נקבע :

"**החברה בזכותו של אדם לאוטונומיה היא רכיב בסיסי בשיטת המשפט שלנו,**
בשיטת משפט של מדינה דמוקרטית (ראו: ר' גביוזן "עשרים שנה להלכת ירדור – זכויות להיבחר ולקחי היסטוריה" [78]; בג"ץ 693/91 אפרת נ' הממונה על משרות האוכלוסין במשרד הפנים (להלן – עיין אפרת [11]), עמ' 770). היא
מהווה את אחד הביטויים המרכיבים לזכותו החוקתית של כל אדם בישראל
לכבוד, המעוגנת בחקוק-יסודות: כבוד האדם וחירותו. אכן, כבר נפסק כי אחד מן

הביטויים של הזכות לכבוד הוא "...חופש הבחירה של כל אדם כייצור חופשי", וכי בכך משתקפת התפיסה של פניה "כל אדם... הוא עלם בפני עצמו, ומטרתו בפני עצמה" (דברי הנשיא ברק בג"ץ 7357/95 ברקי פטה המפריס (ישראל) בע"מ נ' מדינת ישראל (להלן – עניין ברקי פטה המפריס [12]), בעמ' 783-784). כפי שציין הנשיא ברק, "אוטונומיה זו של הרצון הפרטני מהותה ערך יסוד במשפטנו. היא מעוגנת כויס בהגנה החוקתית על כבוד האדם" (בג"ץ 4330/93 בע"א 233-234). על משמעותו של כבוד האדם, בהקשר זה, עמד הנשיא שmag בע"א 5942/92 פלוני נ' אלמוני [14], בעמ' 842, באומרו כי:

"כבד האדם משתקף, בין היתר, ביכולתו של יצור אנוש בתור שכזה לגבות את אישיותו באופן חופשי, כרצונו, בטאת את שアイפותיו ולחזור בדרך לחשמו, לחזור בחירותיו הרצוגיות, לא להיות משועבד לכפייה שרירותית, לוות ליחס הוגן מצד כל רשות ומצד כל פרט אחר, לייחנות מן השוויון אשר בין בני אנוש...".

בנוסף נקבע בעניינו תנובה מרכזו שיתופי נגד רבאי (ע"א 1338/97 פ"ז נ' (1) כدلיקמן)

הנק הלא ממוני שהותבע טוען לו מאופיו בתחום הנובעת מכך שמדובר בסיליקון, על כל המטען האסוציאטיבי המלווה חומר זה. לדעתו, נזק מסזה זה הוא לאכורה נזק בר-פיזיו. הטעה בדבר תכלה חלב במרקזה זה היא לאכורה בaddir פגיעה באוטונומיה של הפרט. אלו עוסקים במוצר מזון, זכותם של צרכנים היא לקבוע מה יבנישו לפיהם ולגוף וממה ימנעו. מי שרצה למשל לצריך רק מזוןasher, ויסטבר לו ביעדר שהחומר שהצגתו הטעיה איינו כזה, יחווש תחושת גועל ופגיעה באוטונומיה שלו. כך יחווש גם מי שצריך רק מזון אורגני, והתברר לו ביעדר שמזון שפורסם כמזון אורגני איינו כזה. מי שմבקש לנוקות הלב דל שומן דווקא לא יסכים אם כך שימכרו לו תוך הטעיה חלב שבו שיעור השומן גבוה, ולהפוך. בכל המקרים הללו ובמקרים רבים אחרים שניתן להעלות על הדעת, ישנה פגיעה באוטונומיה של הפרט, אף שאין עמה נזק גוף או סכנה ממשית לנזק גופו. ככל צרכן העדפות נזગע למזונותיו, העדפות המבטיות לעתים את האידאולוגיה שהוא מאמין בה דרך חיים נכונים או בריאיס. אכן, זה שאינו שומר כשרות יוכל לומר לשומר הנסיבות: מה קרה אם אכלת מזון שאינו בשר; לא נגרם לך נזק. לא זו השקפתו של מי שմבקש לשומר על כשרות או לאכול רק מזון אורגני או מזון דל שומן.

עוד המשיכה כבוד השופטת פרוקציה וקבעה בעניין רבאי :

בעניינו מדבר בהוספת מרכיב לדבר מכך תוך הפרסות חובת התקן הרשמי בלבד שהערכן ידע את דבר קיומו של אותו מרכיב במזון שערך ובמציאות דבירים שכח אותו ווסף מזון איננו מזיק לבריאות. לשאלה באיזו מידת עוגמת נפש של צרכן בכך דברים זה היא בבחינת נזק הנובע ממהלכם הטבעי של הדברים, אין תשובה אחת אשר קורצת מעור אחד. אכן עשויים להיות מרכיבים קיצוניים שבמסגרת הטבעיה לגבי מרכיביו של מוצר אכילה, גם כאשר באותו נזק בריאותי, עשוייה להיות בעלות חשיבות מיוחדת לצרכן מהיבטים שונים, למשל מבחינה ערבית, מבחינת השקפת עולמו או עקב קיומה של העדפה למוצר בעל מרכיבים מסוימים לצורך השגת תכלית ספציפית. כך למשל הצגת מוצר אכילה ככשר אף שאינו כשר, או הצגת מזון כמזון ארגוני אף שאינו כזה, או הצגת מוצר כדיל-שומן בעודו שמאיפה הוא רבי-שומן – אלה עשוויות במקרים מסוימים להויליד נזק לא ממוני שנייה לנומר במדידת ודאות כי הוא נגרם באורח טבעי ובמהלכם הרגיל של השימוש בתוצאה ישירה מעולות הנטבע. בסוג מקרים מסוימים מצויה בלב הצרכן העדפה ברורה ומוגדרת למוצר בעל אפיון מסוים – בין העדפה שמקורה בערכי דת והשקפת עולם, בין העדפה הנובעת מערכי טבעונות ובין העדפה הבנוייה על תכליות לשלוות בהיקף הקולניות הנוצריות ממזון, וכיוצא באלה עניינים. פגיעה בקשרים אלה בזכותו של הצרכן לבחורו את המוצר הרואין בעיניו היא פגיעה ממשית בתחום העדפותיו כפרט, וזאת הכללי מפגעה זו אינה קשה להוכחה.

קיומה של העדפה מוגדרת וברורה של הצרכן לרכוש מוצר בעל איזוכיות מוגדרות עשויו להשתתף בידי לגייטמי להבוקע את נזקו מהשימוש על חובתו שלא להטעותו לגבי תוכנותיו של המוצר הנרכש. עילה מסווג זה עשויה במקרים מתאימים גם להצדיק וובעה יציגות אשר את בני קבוצת, השותפים לתובענה, ניתן להגדיר ללא קושי מיוחד. אולם המקרה שלפנינו הוא שונה, והתשובה לוקשה ומורכבת יותר.

בבוד השופט חיות הגדרה את עניין האוטונומיה הרצינית כدلקמן:

"ראש הנזק הנתבע בעניינו נוגע לנזק לא ממוני מסווג פגעה באוטונומיה ... הריציונליסטים שהנחו בקשר זה את בית המשפט בעניין דעה ובעניינים אחרים הנוגעים לרשנות ורפואה ישים בה במידה גס לאובי פגעה באוטונומיה הנגרמת בתוצאה מעוללה צרכנית שמבצע עסק המיטה את הצרכן. אכן, באיגילי עצמו טמונה שלילת כוח הבחירה מן הצרכן"

ראיה ע"א 08/10085 תבונה נ' דאבי גופיק, פ"ד נ' (04) עמ' 682

.52 בעניין ת"א (ח'י) 1169/07 בעניין להה הראל נ' שטרואס מחלבות בע"מ (פורסם בبنבו 20/10/10) נקבע כدلקמן :

"התובעת טענה שהנזק שנגרם לה הוא העדר אפשרות להשוות את מחירי המוצרים למחירי מוצרים אחרים, דבר שהייה אפשרי אם המשיבות היו מסמינות את אריזות המוצרים כנדרש על פי התקן. נזק זהה איננו נזק ממשוני או רכשי, אך הוכר במשפטה כנזק שיש לפצחת עליו. ומما שנספקה ההלכה בענייןرابי (ראו: [עא 1338/97](#) תנובה מרכז שיטופי לשוק תוצרת חקלאית בישראל בע"מ נ' תופיק וראבי, נז (4) 673 (2003)) אין עוד מnejה הלכתית להכיר בפגיעה שתיגרם לצרכן ביכולתו לקבל מידע, שיאפשר לו להשוות מחיריות ולרכוש את המוצר שבו ייחפה על יסוד שיקולי מחיר, איכות ושאר שיקולים שתם רלוונטיים להחלטה צרכנית, נזק שהוא בר פיצוי בתובענה מעין זו שלפנינו (ראו למשל: [בש"א \(ת"א\) 1877/06](#) (תא 1036/06) שרתת טל נ' מרכז רפואי רבין (קמפוס בילינסון) (טרם פורסם, [פורסם בנקו] 31.5.10). נזק זהה ניתן לראות בנובע הז מהפרת החובה החוקה וחן מהפרת איסור הטעיה המוחסת למשיבות ומשום לכך אין מנוס מלבדות טענה זו של המשיבות"

.53 לsicoms נקרה זו נטען כי לצורך גמורה אי נוחות מובהקת של שלילת הזכות להחליט באם לקוחות מוכר פגום ו/או חשש להיווטו פגום ו/או מוכר נחות ו/או חשש להיווטו מוכר פגום, ובכך הנتابעת פגעה בזכות זו כמפורט לעיל לאחר שהחליטה לא להציג בפניו את כל המידע הרלוונטי והנחוץ לפי הדין, ובכך גרמה לפגעה חמורה מאוד בחופש הבחירה של הצרכן בסופו של יום נגמר לבקשת נזק לא מנוי שניתן להעירך אותו לצורך בקשה ייצוגית Dunn בגובה של 20 ש"ח וזאת לפי הערכה ראשונית :

(6) הפרת חובה חוקה ע"פ סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]:

מעשי הנtabעת ו/או מחדליה, כפי שתוארו לעיל, עלולים כדי הפרת חובה חוקה, עוללה מכוח סעיף 63 לפקודת הנזיקין, אשר קובע כדאי לישנא:

"מפר חובה חוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק — למעט פקודה זו — וחיקוק, לפי פירושו הנכוון, ועוד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, והחפורה גורמת לאותו אדם נזק מסווג או מטיבו של הנזק שאליו מתכוון החיקוק; אלומ אין האדם האחורי זכאי בשל ההפרה לתvipה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכוון, מתכוון להוציא תרופה זו."

לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטוביו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכוון הוא ועוד לטוביו או להגנתו של אותו פלוני או לטוביים או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסווג או הגדר שעומם נמנים אותו פלוני.

בפסקה פורטו היסודות הנדרשים לצורך קיומן עולמת הפרת חובה חוקה, והם הוגדרו ל 5 יסודות שיש בתקיימותם כדי להוכיח את קיומן העולה:

קיום חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק:

ברור מآلיו כדי הנתבעת מחויבת לשוק את מוצריה בהתאם להוראות התקן הניל והוא עליה לשוק המוצר מסויא בבקשת האישור לפי הוראות התקן כפי שמפורט לעיל.

החיקוק נועד לטובתו של הנזקון

אין כל ספק כלל וכי החיקוק נועד לטובת הנזקון, שכן, בכך שהמשיב לא מצינית את הכמות הכוללת והיא מונעת מהצרך רכישה מושכלת של המוצרים.

המזיק פור את החובה המוטלת עליו

הוכח מעל לכל ספק כי המשיב הפרה את הוראות התקן וזאת לפי היצלומים שהוצעו לעיל

ההפרה גורמת לנזק נזק

בעקבות מחדלי הנתבעת כפי שתוארו לעיל וכפי שהוחכו בצלומיים המצורפים לבקשת זו, נגרם למבקש נזק, כאשר נוצר ממנו לבצע רכישה מושכלת ולרכוש את המוצר המתאים ביותר לצרכיו ולדרישותיו.

הנזק אשר גורם הוא מסוג תנזקים אליו מתכוון חיקוק:

מטרת הוראות התקן ברורות, ואינו עוררין כי מטרת הוראות התקן וזו הגנת הצרךן היא למנוע מהתובע ומכל חביר קבוצה אשר יציגו נדרש בהליך דין, רכישת מוצר אשר אין ביכולתם לדעת מה הוא טיבו וזאת בשל אי סימונו האחוזי המרכיבים כמפורט בהרחבה לעיל וכן הנתבעת הפרה הוראות אלה:

▪ סעיף 2 (א) להוראות צו הגנת הצרךן [סימון ואריזה של מוצרים מזוין] תשי"ט 1998

▪ הוראות תקן ישראלי 1145 אשר היו תקן רשמי.

▪ חשוב לציין כי מכוח הוראות סעיף 9 לחוק התקנים התשי"ג – 1953 נקבע כדלקמן:

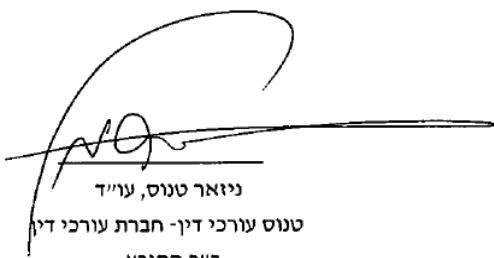
(לא ייצור אדם מذرיך, שמייפרט שלו נקבע בתקן רשמי, ולא ימכרוו ולא ייבאו ולא ייצאו, ולא ישתמש בו בכלל עבדה שהיא, ולא יבצע עבדה שהכללים הטכניים של תחילכה נקבעו

בתקן רשמי, אלא אם תתאיימו המצריך או תחיליך העבודה לדרישות התקן הרשמי, או אם נקבעה הוראה אחרת באכזרות שבמה חוכרז התקן בתקן רשמי.

. 54. הסמכות המקומית והענינית לדין בבקשתו זו ובבקשת הייצוגית המצורפת אליו, נתונה לבית המשפט המחווי בירושלים.

. 55. אשר על כן, מותבקשbihmishtו לנכבד לזמן את הנטבעת לדין, ולהזכיר לשלים לבקשת סכום של 50 נס בצוירוף ריבית והצמדה, שכ"ט ע"ד ומע"מ כדין.

חיפה, 17/01/2017

ניזאר טנוס, עורך
טנוס עורכי דין - חברת עורכי דין
ב"כ התובע.